

Γράφει ο **Γιώργος Κρεασίδης**

Μεγάλος κουρνιαχτός σηκώθηκε από μια ψηφιακή αφίσα, που διαμόρφωσε η ομάδα ψηφιακής παρέμβασης της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του NAP. Μία από τις πολλές (πάνω από 15), που με τον ιδιαίτερο τρόπο της νεολαίας, σχολίασαν πλευρές της πολιτικής αντιπαράθεσης και καλούσαν σε αγωνιστική στάση και ψήφο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η αφίσα με σύνθημα «Δεν μας αξίζει η Αριστερά του νόμου και της τάξης, αντάρτικη στάση και ψήφος παντού, στις 26 Μάη δυναμώνουμε την αντικαπιταλιστική Αριστερά – ΑΝΤΑΡΣΥΑ» συνάντησε την ιερή οργή διαφόρων. Ίσως γιατί άγγιξε πληγές, πληγές που κακοφορμίζουν...

Πολλά μπορούμε να συζητήσουμε για την αισθητική της αφίσας, είμαστε ανοικτοί σε γόνιμη, συντροφική αλλά και αυστηρή κριτική για την υπερβολή ή όχι στην έκφραση, για το εάν μετέδωσε με τον πιο εύστοχο τρόπο το μήνυμα του αγώνα για μια άλλη Αριστερά, αλλά ένα πράγμα για εμάς είναι αδιαπραγμάτευτο: Το δικαίωμα της νεολαίας και ειδικά της αγωνιζόμενης κομμουνιστικής νεολαίας να ασκεί κριτική –και μάλιστα την πιο οξυμένη- στην κατεστημένη Αριστερά, στη ρεφορμιστική Αριστερά, αλλά ακόμα και σε αυτή που διεκδικεί να είναι επαναστατική και ανατρεπτική. Δεν έχει δικαίωμα η νεολαία να βροντοφωνάξει πως δεν μας αξίζει αυτή η Αριστερά που σήμερα κυριαρχεί και που δεν μπορεί να ανακόψει και να ανατρέψει την ολοκληρωτική επιδρομή του αντιπάλου; Δεν μπορεί να σταθεί βέβηλα και ανατρεπτικά απέναντι στα «εικονίσματα» μιας Αριστεράς που παίζει σταθερά εντός πλαισίου;

Καλά, νομίζουν διάφοροι πως κραδαίνοντας ένα ψηφιακό αφισάκι θα ξεπλύνουν όλα όσα προσβλητικά για την έννοια της Αριστεράς, ως δύναμης ταξικής και ανατρεπτικής, έχουν συμβεί το προηγούμενο διάστημα; Θα ξεπλύνουν την εμφάνιση του γ.γ. της ΛΑΕ στο φασιστοκάναλο και όσα είπε εκεί; Που πρότεινε ως όνομα της Βόρειας Μακεδονίας το

...Δαρδανία; Ή θα ξεχάσει ο κόσμος της Αριστεράς το σύρσιμο της πλειοψηφίας της ΛΑΕ πίσω από τους μακεδονομάχους και τα συνεχή ανοίγματα σε δυνάμεις που κρύβουν άτσαλα τον εθνικισμό τους πίσω από πατριωτικές κορώνες; Ή τις δηλώσεις στελεχών της ΛΑΕ που ανακαλύπτουν συνεχώς σενάρια συννομωσίας στη διεκδίκηση αυτονόητων δημοκρατικών δικαιωμάτων, όπως με την άδεια Κουφοντίνα; Από την άλλη, νομίζουν κάποιοι πως θα ξεπλύνουν τις προτροπές Σοφιανού για εκκενώσεις στις καταλήψεις προσφύγων ή τις επισκέψεις στελεχών του ΚΚΕ στα αστυνομικά τμήματα και τις προτάσεις τους για βαρύ και ανθυγιεινό στην αστυνομία και για κάλυψη των κενών; Και επειδή γίνεται πολύ συζήτηση για τους συμβολισμούς, πως εξηγείται η προβολή από το Ριζοσπάστη ειδικά της προεκλογικής περιοδείας στο ΑΤ Ομονοίας 1,5 μήνα μετά το θάνατο εκεί μέσα του Νιγηριανού μετανάστη «Εμπουκά» Μαμάν Σούμπεκ; Αλλά και το γεγονός πως ο Περισσός πολλά χρόνια τώρα δεν ανοίγει ουσιαστικό μέτωπο στην εκκλησία και το ρόλο της;

Που ήταν πολλοί από όσους αγανακτούν τώρα με την αφίσσα της νΚΑ; Γιατί δεν αντέδρασαν τόσες φορές; Κι αν ένα κομμάτι των παλιότερων αριστερών έχει πάθει μιθριδατισμό από την πολύχρονη έκθεση στο συντηρητισμό, στο κομφορμισμό και στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό, πώς μπορεί τώρα να αντιδρά απέναντι σε μια αφίσσα που επιχειρεί να πει αλήθειες;

Ορισμένοι είπαν πως αυτή η αφίσσα δείχνει πως για το ΝΑΡ ο κύριος εχθρός είναι η υπόλοιπη Αριστερά. Σχόλιο του «Ριζοσπάστη» είπε, για μια ακόμα φορά, πως παίζουμε «το παιχνίδι του ΣΥΡΙΖΑ». Ιστοσελίδες φιλικές προς το ΚΚΕ έβγαλαν τίτλο για «ΑΝΤΑΡ-CIA»! Μικρή η δόξα για τους φίλους του ΚΚΕ, το λένε δέκα χρόνια τώρα οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής και οι εθνικιστές. Δεν είδαμε και πολλούς να διαμαρτύρονται, ειδικά από το χώρο του ΚΚΕ. Ή όταν το ΚΚΕ κατηγορεί και κατηγορούσε το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για «ΣΥΡΙΖΑίους», «ΠΑΣΟΚους», στηρίγματα του συστήματος, μέχρι «και δεν είναι όλοι πράκτορες» είχε πει παλιότερα μέλος του Π.Γ. του ΚΚΕ. Ούτε όταν από το χώρο της ΛΑΕ εκτοξεύονταν κατηγορίες για σεκταρισμό και βαρύγδουπες αναλύσεις πως όποιος δεν αποδεχθεί το κάλεσμα της ΛΑΕ για μέτωπο από τους λάιτ εθνικιστές και την Πλεύση Ελευθερίας μέχρι την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά «παίζει το παιχνίδι του συστήματος»!

Το ΝΑΡ και η νΚΑ, το μέτωπο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν πρόκειται να τους μοιάσουν. Έχουν στραμμένα τα πυρά στο σύστημα, στο κεφάλαιο, στην ΕΕ και τους πολιτικούς τους εκπροσώπους. Αυτό φαίνεται κρυστάλλινα και από την τρέχουσα προεκλογική εκστρατεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΝΑΡ και από το σύνολο των αιχηρών αφισών που έβγαλε και η ομάδα ψηφιακής παρέμβασης. Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ διακρίνονται σταθερά για την προσπάθεια να συσπειρωθούν και να δράσουν ενωτικά δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς μέσα στο μαζικό

κίνημα και στα πολιτικά μέτωπα, ενώ ευρύτερες συνεργασίες έχουν αποτυπωθεί και στα ψηφοδέλτια των δημοτικών, περιφερειακών και ευρωπαϊκών εκλογών.

Ξεκάθαρες κουβέντες: Το NAP δεν πρόκειται να σταματήσει να μιλά και να παλεύει για την αναγκαία Αριστερά της εποχής μας, την Αριστερά που θα μπορεί να αντιπαλέψει νικηφόρα το σύγχρονο τέρας του κεφαλαίου. Και γι' αυτό πρέπει να είναι μετωπική και εργατική, αντικαπιταλιστική και επαναστατική, αντιμπεριαλιστική και διεθνιστική, σύγχρονα κομμουνιστική και καθολικά απελευθερωτική. Και γι' αυτή την Αριστερά είμαστε αποφασισμένοι να ταράξουμε τα νερά και να αλλάξουμε τα πράγματα, κόντρα στις λογικές αναπαλαίωσης των λογικών ΣΥΡΙΖΑ ή κομματικού φρουρίου.